

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 67. Джерзі Сіті, Н. Дж., вівторок, 25-го березня 1941.

No. 67. Jersey City, N. J., Tuesday, March 25, 1941.

VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода”: BERgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союз: BERgen 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

НА СТРАЙКОВІМ ФРОНТІ

БЕТЛЕГЕМ (Пенсильванія). — Заряд Бетлегемської Стальної задумав перевести голосування робітників, щоб усталити, що не юнія К.П.О. має право до колективної умови праці, тільки місцева, фабрика юнія. Провідники К.П.О. на це відповіли, що як лиш заряд фабрики захоче переводити це голосування, зараз всі робітники вийдуть на страйк. Згадана фабрика має величезні замовлення на зброю які доходять біліона.

ДІТРОЙТ. — 50,000 автомобільних робітників погрожує страйком, коли фабрика Мідленд Стіл не погодиться свого власного страйку. Таке загрозили провідники К.П.О.

САН ФРАНЦИСКО. — Юнія машиністів, належача до А.Ф.П., загрозила страйком, коли власники фабрик не згодяться на її нові умови. Страйк діткнув би головню корабельно-будівельних заведень.

ШКАГО. — Заряд поліції дістав приказ ужити своїх 1,386 поліцаїв, щоб переломити страйк в Інтернешенел Гарвестер Ко., який триває вже три тижні. Страйк викликаний юнією К.П.О. Робітники А. Ф. П., що також є в тій фабриці, є проти страйку. Тому між робітниками тих обох юній були тертя. Тепер юнія А.Ф.П. заявила, що коли поліція заведе порядок і поусуває пикетчиків, належачих до К.П.О., то її робітники, яких начисляють 4,000, підуть до праці.

ПЕРЕСТОРОГА НА АДРЕСУ РОБІТНИЧИХ ПРОВІДНИКІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатор Норіс вислав на адресу голов обох робітничих фракцій, Вільяма Гріна, голови А.Ф.П. і Філіпа Морен, голови К.П.О., листи, в яких перестерігає їх, що конгресс готов сам взяти за очищення відносин серед організованого робітництва, коли воно само цього не зробить. Ця пересторога звернена головню проти поширених нині практик побирати від неюнійних робітників, які хочуть працювати при оборонній промислі, великі вступні оплати. В деяких випадках ті оплати прибирають форми ракетівства.

НАПРАВА БРИТАЙСЬКОГО КОРАБЛЯ.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — Ушкоджений у війні британський кружляк є на шляху до Норфоку, Вирджинія, щоб там піддатися направи. Таке ствердили філядельфійські корабельні кола. Вони також кажуть, що вкортці більше британських кораблів прибуде до американських доків для направи.

СТВОРЕНО КОМІТЕТ БУДОВИ У. Н. ДОМУ.

НЮ ЙОРК. — Минулої неділі в Вебстер Гол відбувся масовий мінінг, на якому створено комітет, який займатиметься переведенням плану будови Українського Народного Дому в Ню-Йорку. Прийнятих було коло 350 осіб, в тім чимало представників від різних організацій. Збори переводив п. П. Стасюк. До уряду нового комітету ввійшли: Степан Ярема, голова; П. Задорецький, С. Ковальчук, П. Михалюк, заступники; О. Матейко, касієр; А. Чудакевич його заступник; панна Г. Купчинська і В. Вінтоняк, рекордові секретарі; П. Кучма, фін. секретар; П. Черноокій його заступник.

ГРЕЦЬКА ПАРАДА В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК. — З нагоди 120 річниці грецької незалежності місцеві греки влаштували велику вуличну парад. Їм помагали в тому корінно-американські кола. Десять тисяч людей взяло участь у вуличній параді. Попереду йшли три дівчини, одягнені в національні державні кольори Америки, Греції і Великої Британії. Перед парадом відбулось богослуження в ньюйорській грецькій катедрі.

ПОГОЛОСКИ ПРО СОВЕТИ.

ВАШИНГТОН. — Кожний раз, як Совети заклочують якийсь пакт, чи нову угоду з державами осі, советські приятелі по англо-саксонським боці пускають вістку про напруження між Німеччиною і Советами, та передсказують цілковитий розрив. Тепер, коли в Москві перебуває японський міністер Мацуока, й добивається порозуміння з Советами, в деяких дипломатичних колах Вашингтону знов говорять, що відносини між Гітлером і Сталіном справді дуже напружені. Хто зна, чи не прийде до розриву і війни між тими обома країнами, кажуть ті кола.

ВИПУСКАЮТЬ ШПИГУНА.

ВАШИНГТОН. — Американські влади рішили випустити советського шпигуна Горіна, якого переловлено на шпигунстві і засуджено на шість літ тюрми. Підсекретар стейту Сомнер Велес, заявив, що цього вимагають „міжнародні обставини”.

КОМІТЕТ КУДЕРТА ПРО КОМУНІЗМ У НЮЙОРСЬКИХ ШКОЛАХ

Комітет Кудерта, назначений стейтовою легіслатурою, щоб перевірити комуністичну діяльність по ньюйорських школах, подав тепер точні інформації про діяння комуністів по виховних заведеннях, зокрема в Сіті Каледжу Ню Йорку. На початку комітет стверджує, що більшість учеників і професорів університетського складу є лояльні громадяни, старих американських демократичних поглядів. Але серед них є дуже жвава і діяльна меншина з комуністичними поглядами, яка старається зашепити в студентів і в інших професорів комуністичні погляди. Про діяльність якої небуває фашистської, або нацистської групи згаданий комітет дотепер не знайшов жадних слідів. Зате комуністична діяльність була скерована до таких завдань: виконувати прикази Третього Інтернаціоналу; поширювати комуністичну науку, якої головною засадою є повалення революційним шляхом легального уряду і запровадити „диктатуру пролетаріату”; ширення незадоволення серед всіх шарів суспільності, зокрема серед робітництва і серед менше платних громадян; звернути окрему увагу на американську молодь і при помочи ріжких видавництва просякти її комуністичними поглядами.

„ДЕМОКРАТИ” ОБОРОНЯЮТЬ ЧЕРВОНИХ

Комітет, який називає себе „Американський комітет демократії і інтелектуальної свободи”, одобрив резолюцію, в якій каже, що демократія вимагає цього, щоб професори по нижчих і вищих школах могли мати комуністичні переконання, бо цього вимагає основна засада свободного думання. Так каже згаданий комітет.

РЕПУБЛІКАНЦІ ПРИЗНАЮТЬ ВІЛКОГО СВОЇМ „БОСОМ”

Републіканські провідники, зібрані в републіканським національним комітеті, обговорювали свої ріжні біжучі справи і ствердили, що фінанси їх стоять не зле. Також ствердили, що, подобається це всім републіканцям, чи ні, але Вендел Вилкі є останнім президентським кандидатом цієї партії і як такий такий є „босом” партії. Комітет не прийняв резигнації теперішнього свого голови конгресмена Джозефа Мартіна, а порішив дати йому платного заступника, який виконуватиме роботу під наглядом Мартіна. Прийняв заявили, що Вилкі кілька разів висказався, що не має жадних кандидатських аспірацій в наступних президентських виборах.

БРИТАЙЦІ ЗНОВУ БОМБАРДУВАЛИ БЕРЛІН

Бритайська Королівська Повітряна Сила бомбардувала, як видно з самих німецьких повідомлень, саму середину столиці Німеччини. Є вбиті й ранені, Бритайці скидали бомби з великої висоти і не понесли ніяких страт.

НАЛІТИ НА АНГЛІЮ ДЕЩО ПРИТИХЛИ

По кількох днях сильних бомбардувань, яке головню відчували пристані Брістол і Плімаут, в цілій Англії був відносний спокій. Зіпсуку не надходили доповіді про ворожі наліти і бомбардування.

В ЕТІОПІЇ БРИТАЙЦІ ДАЛІ ПОСУВАЮТЬСЯ ВПЕРЕД

В полудневій Етіопії британські частини заняли випадний пункт, місто Негелі, звідки в 1936 році розпочали італійці свою кампанію за підбиття Етіопії. Здобуття цього міста має ту вагу, що звідси дещо буде повести дальший наступ в напрямі Аддіс Абаби, столиці Етіопії, яка віддалена від Негелі всього 250 миль. На Аддіс Абабу наступають британці ріночасно ще й з інших сторін, але з Негелі дійдуть мабуть ще найскорше до своєї цілі.

ЗАВЯТІ БОЇ В ЕРІТРЕЇ

Довкола Керен в Ерітреї, як доносить американський кореспондент, ведеться справжня, затяжна й дуже завзята боротьба. Бритайці зробили деякий поступ і знову забрали дещо італійців в полон, але італійці мають добру артилерію і стріляють влучно до цілі, так, що не так легко посуватися вперед.

НЕБЕЗПЕЧНИЙ ОБВАЛ ЗЕМЛІ. — Тони скали й землі обвалилися на рейки Пенсильванської залізниці коло Пітсбурга й задержали на цій дорозі залізничний рух на довгий протяг часу. Причиною обвалу була весняна відлига, від котрої розтопилися води, що були замерзали в горах.

ЮГОСЛАВСЬКА КРИЗА ТРИВАЄ ДАЛІ

БІЛГОРОД. — В цілій Югославії кипить як у кітлі, згідно з тим, що передають американські кореспонденти. Уряд ніяк не може доповнити міністерського кабінету, в якому бракує трьох міністрів, що зрезигнували зо своїх становищ, виявляючи тим своє невдоволення з політики тісної співпраці з Німеччиною. Вже те одно, що не можна такої справи поладити на протязі кількох днів, є доказом, які напружені відносини. Надіються, що договір про ненапад буде підписаний з Німеччиною, але що з нього вийде в практичному застосуванні, годі передбачити. Тимбільше, що Греція повідомила Югославію, що якщо вона дасть дозвіл на перемарш німецьких військ, то це буде вважатись ворожим кроком. Далі ускладняє положення ще й те, що над югославською границею має бути по грецьким боці вже до 40,000 британського війська. Ось ті всі речі, а також вороже настроєння сербів і македонців до німців, спричинюють те, що в цілій Югославії відбуваються протестні віча, в яких ухвалюють протинімецькі резолюції. Уряд має бути засипаний телеграмами з усіх сторін, щоб не заключати договору з Німеччиною. А коли таке діється, то, очевидно, можна всього надіятись.

БРИТАЙСЬКА ПРОДУКЦІЯ ОСЯГАЄ РЕКОРД.

ЛОНДОН. — Велика Британія має величезну масу літаків ріжного калібру, включно до найновішого типу, який ще навіть не був визисканий. Усі ті літаки знаходяться у добрих сховках. З Америки надійшли теж найновіші моделі літаків, з яких найзмітніший „Ліберейтор”, що є літаком надзвичайної швидкості. Продукція розвивається в такий спосіб, що місячно продукується 3,200 літаків. Це є верш продукції, про який недавно ще дехто шойно мріяв. Британія має тепер таку велику масу літаків, як ще ніколи. Ось те є заяви, які походять з найкомпетентнішого джерела, бо від лорда Бівербрука, міністра продукції літаків.

„БРИТАНІЯ ВИГРАЄ”.

ЛОНДОН. — Це такий буде тепер клич в Британії, що заступить той, в якому було висказане, що Британія перенесе кожний удар. Таке заповів капітан Олівер Литлтон. Він теж зложив дуже цікаву заяву, коли іде про американську допомогу. Ось той новий клич, казав він, можна видивити доперва тепер, коли в Вашингтоні перейшов у Конгресі закон про допомогу Великій Британії й демократіям. Далі він казав ще таке, що колиб Злучені Держави знайшлися в такому скрутному положенню, в якому тепер знайшлася Велика Британія, то та остання булаб допомагала, але ніколи так з серця і так багато, як це тепер зробила Америка, допомагаючи Британії.

ЮВІЛЕЙ БЕЗ МУСОЛІНІЯ.

РИМ. — Італія обходила 22-літній ювілей існування фашистської влади. Це перший раз случилося, що при того роду нагоді не було промови Мусолінія. Дехто каже, що італійський диктатор вернувся з бойового фронту в Альбанії в повнім нервовім розстрою. По театрах і на зібраннях передавали частини з промови Мусолінія, що він їх виголошував на давних річницях.

ШВАЙЦАРІЯ І НОВИЙ ПОРЯДОК.

БЕРН. — Ернест Веттер, президент Швайцарської республіки, заявив, що Швайцарія буде співпрацювати на економічнім полі в справі заведення в Європі нового порядку. Але zarazом підкреслив, що вона не прийме ніяких нових ідей, а житиме тими ідеями, якими досі жила.

СИРІЯ ПРОТИ ФРАНЦІЇ.

ЕРУСАЛІМ. — По цілій Сирії ведеться широка проти-французька пропаганда, звернена в теперішньому випадку проти французького уряду в Віші, який, як кажеться в розкиненім по краю маніфесті, нічого не робить, щоб направити давні лиха, яких накоїла Франція в Сирії.

ДЕРЖИТЬСЯ „ОС”.

МОСКВА. — До советської столиці прибув японський міністер заграничних справ Мацуока. У своїх перших заявах, даних заграничним кореспондентам, він підкреслив, що Потрійний Союз, себто союз Японії, Італії й Німеччини, є для Японії головним осередком, біля якого обертається тепер уся японська загранична політика.

ПОБОЮТЬСЯ ГОЛОДОВОГО ПОВСТАННЯ.

ТУЛЮЗ (Франція). — „Ню Йорк Таймс” подає від свого кореспондента з Франції, що якщо не приїде з Америки більша допомога в харчах, то в Франції голодуватиме 10 мільонів людей. А це може означати бунт населення.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.
За оголошення редакція не відповідає.
3 Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. "Foreign Money Order".
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Тел. "Свобода": BERgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BERgen 4-1016
4-0807.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

КОЛИ ВИПИХАЄМО НАПЕРІД

В нашому житті буває не раз так, що чиста амбіція спонукає людину займати якусь становище, більше чи менше, на яке він ніяк не надається. Але часто буває, що всилують людину приймати якийсь відповідальний уряд, який вона не є в силі виконати, бо не має до цього хисту, або часу й охоти. А крім того є такі люди, що найкраще себе почувають, коли є тільки в ряді. Там вони знають своє місце. Ще й припилюють, аби другий був разом з ними і виповнив той обов'язок, який припадає на рядового громадянина, якщо він свідомий і карний. Колиж таку людину завалити іншими завданнями, так би сказати, провідними, вона губиться. Таке буває не раз і з великими умами. От великий Франко, у своїй не менш великій скромності, коли говорив про свою власну працю, сказав, як знаємо, з нагоди влаштованого йому 25-літнього ювілею між іншим і те:

„Зробили мене проводирем, хоч я любив лише іти в ряді, пам'ятаючи добре того генерала, про котрого сказав Наполеон, що коли він іде в ряді, то дуже добрий воєн, колиж на переді — то чистий ідіот”.

Очевидно, що геніальний Франко, навіть всилувавши міг встояти не на одній ділянці на переді. Але не є так з іншими людьми. Колиж обставини заставляють нас не раз силувати людей, щоб перебірали якусь роботу, від якої вони в нормальних обставинах відмовлялись би руками і ногами, то принаймні допоможім тим людям виконати їхнє завдання. А то у нас буває, що радіємо, що от вже буде, кому робити, коли впадемо на чийсь карк обов'язки. Якжеж нема з того дуже доброго вислідку, і то в скорому часі, то попадаємо в другу крайність: нарікаємо, що завели нас наді. Навіть не ждемо, щоб пройшов який поважніший протяг часу, потрібний, щоб якась серйозна праця могла бути виконана. Навіть не застановляємось добре, чи взагалі могло бути виконане те, чого ми надіємось, або чи були зложені потрібні на те засоби. І тому ось таке поступовання є нічим іншим, а політичною незрілістю і браком довіри до себе самих.

Легко догадатись, що коли ту справу порушимо, то вона в даньому моменті зв'язана з Конгресовим Комітетом. Здається, що людині доброї волі не тяжко повірити, що є в ньому люди, які цілком певно відступили б дуже охотно своє місце іншим, якщо справа не вимагала цього, щоб вони були в Комітеті. Колиж громадянство заставило тих усіх людей бути в Комітеті й виконувати певну працю, то треба принаймні слухати закликів і порад Комітету, хоч читати добре висношення у справі збірок і т. п., якщо хочемо, щоб всі ми вивязались розумно й чесно з тих завдань, що ми їх собі поставили минулого року в Вашингтоні. Це відноситься як до політичної так і гуманітарних справ. Колиж хто іде тому наперекір, то тим він справі не помагає, а шкодить тільки тій праці, яка упрянована.

ЮЛІАН ТАРНОВИЧ.

ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ

(48)
В тій цілі мається в кожній селі вибрати по 5 членів, що у всіх справах мають відноситися до „Руської Ради“ в Галишеві. Повстала так звана: „Лемковська Республіка“. По селах почались вибори згаданих членів, які збирали складки на поїздки делегатів, що його і сама „Руська Рада“ не знала, куди висилати. Заряджено далі вибір в кожній громаді т. зв. „сільського суду“ з 4 членів, які зложивши в церкві присягу, мали розсуджувати менші проступки громадян і т. д.
Польська влада телерувала зразу віча й зарядження „Руської Ради“, бо була заслаба та неупорядкована, а до цього сподівалася, що боротьба українців і москвофілів — вийде їй на добро. Однак вже в грудні 1918 р. Польща вже

ДВІ НОВІ КНИЖКИ ПРО РОСІЮ

Появилися дві книжки, які зачіпають Росію. Це Фінляндія завжди, яку написав американець Годсон Стровд, а друга — Робітники перед і по Леніні, яку написала Маня Гордон (С. Струнська). Обидві книжки, як можна сподіватися, пишуть про російську політику, внутрішню і зграйничу.

Годсон Стровд провів чимало часу у Фінляндії, й подібно як Гемінгвей в Еспанії, захопився країною славного композитора Сібеліуса та Нурмі, славного фінського бігуна. Він приглядався як фінський уряд розбудовував життя країни, як росли фінляндські кооперативи, розвивалася музика, література та будівництво. За час незалежності нової Фінляндії, оці працюючі та спокійні фінляндці зуміли розбудувати свою країну і поставити її на такий високий ступінь цивілізації, що позаздрити їм може не одна західно-європейська нація.

Якраз по повероті письменника до Америки, Совети, наслідуючи тактику Гітлера в Чехословаччині та Польщі, почали таку саму війну проти Фінляндії. Советський уряд проголосив цілому світові, що Фінляндія „провокативно обстрілює Росію“. Отже, бідна та безборонна „країна робітників та селян“ мусіла оборонятися проти могутньої імперії Фінляндії! І бідну Росію забрало аж 105 днів, що вона могла кудись зайти, а саме, до „переміря“, на основі якого Совети дістали скравок фінляндської території.

Нема Байрона, щоб міг оспівувати віршом боротьбу такого народу як фінляндський. Та багато американських журналістів та письменників увіковічили імя Фінляндії у своїх писаннях, за її героїську оборону перед наїзником. Чи пригадуєте собі повні подиви писання Ліленда Стова (який одержав літературну нагороду Пулітцера)? Або чи пригадуєте собі драму Роберта Е. Шервада про славу поставу Фінляндії проти брутального наїзду московських большевиків?

До тих надбань додає ще своє слово й Годсон Стровд. Його докладний гляд того всього, що зробила Фінляндія від 1920 р., є свого роду осудом тих „здобутків“, якими чваняться советські пропагандисти. Книжка справедливо кладе московських большевиків на їх призначене місце: поза коло цивілізованих народів.

Друга книжка написана Ма-

нею Гордон, описує життя робітників перед приходом большевиків до влади і потім. Авторка стверджує, що не „треба обороняти конечно підмований Распутіном режим Миколи II, щоб відкинути советський міт“, себто те, начеб то робітникам за советської влади живеться краще, ніж передтим. „Навіть перед знесенням кріпацтва в 1861 р. не були московські маси так оголошені до всього як тепер, по двадцятьох роках комуністичної влади“, пише авторка, що належить до російських соціал-революціонерів, отже тих, що підготували ґрунт під прихід большевиків до влади. Вона твердить, що вірить в демократію, але противна комунізмові. Описуючи „сталінську конституцію“ з 1936 року, стверджує, що вона є грубим жартом над обездоленими російськими масами. Совети бавляться конституцією так як бавився цар Микола II конституціями чи парламентарними обіцянками в Думі.

Гордон вірить у будучини не тільки Росії, алі цілого словинства. Вона пише: „Не цей цивілізований і культурний імінь, але вічно ноючий словини є надією демократії в Європі. Ніхто дорожче не заплатив за ідеал свободи як російський народ. Його перемога стане гробовим цвяхом для деспотизму по цілому світі“.

Хотілосяб вірити в це, що пише Маня Гордон. Та чи російський народ справді вірить у демократію і чи її хоче? Чи підвховааний і заправлений він до того, щоб сам собою міг правити без Охрані, Чека чи ГПУ? Пригадуємо, що недавно сказав бувший американський амбасадор до Росії, Булат, про свою розмову з Сталіном. Цей останній мав сказати: „Бути президентом Злучених Держав Америки, це дуже тяжка річ, бо там треба радитися аж 130,000,000 людей, що треба робити“. В Росії, продовжав Сталін, все іде скорим темпом, бо як можна догадуватися, ніхто не питає 190,000,000 „вільних горожан“, що саме задумує голова держави чи уряд робити. За таку цікавість, щоб знати, що робить уряд, ГПУ висилає на Соловки або ставить під стіну!..“

І питання, чи ці росіяне, що живанні поза межами СССР, перевиговалися на справжніх демократів. І чи, колиб прийшли до влади в Росії, заперестали б політику поневолення слабших народів. Чи про цих росіян думає пані Гордон? Коли так, то варто привітати

такий відродний рух хочби серед московських академічних кол. Бо колиб це була правда, тоді Україна, Білорусь, Кавказ (Грузія й Вірменія) та Балтійські держави нарешті дістали б від москалів хоч теоретичне право на своє самостійне життя.

Д-р Олександр Кошиць.

ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

(Короткий начерк докладу, що його виголошено на Колумбійським університеті, дня 14. березня 1941).

Цього розмахови музико-творчості України XVII. ст. сприяла діяльність наших Церковних Братств — Острозького, Львівського, Луцького й інших, а особливо Київського з його знаменитою Академією. Взявши в свої руки провід у народній освіті та церковному життю, Братства заводять в школах науку співу, організують чудові хори, утворюють шкільні театри, поширюють музичну справу в масах, посилають своїх учнів закордон для вищої освіти європейської, і прокладають шлях велетним української церковної музики М. Березовському (1745—1777), Д. Бортнянському (1751—1825) та А. Веделю (1767—1806). З працею цих композиторів наша музика сходить на вершки європейської. А за разом започатковується й нова ділянка світської музики — оперова. І хоч в творах їх наша церковна музика переходить на італійські шляхи, але в перших її залишається український національний підклад. Особливо у Веделя, в творах якого сплилися в італійським оформленні Лаврський спів, Бурсацький Кант, Козацька Дума й Українська народна пісня.

Цей могутній порив українського музичного генія в XVII. і початках XVIII-го століття, був наслідком загального підйому творчих сил української нації в боротьбі за своє існування й державність. З політичним занепадом завмирає й українська музична творчість до будучого зриву й відродження нації в 1917 році. Разом з автокефалією Української Церкви повстає й нова музична школа церковної композиції, підкладом якої стає українська пісенна творчість як у вільній композиції Стеценка, Леонтовича, Кошиця, Петрушевського, Яциевича, Гончарова й інших так і в гармонізації Ірмоложних напіви Кошиця, який зв'язує народну мелодію з старо-Ірмоложною і старіється відновити давню церковну традицію, перервану в XVIII. ст.

Треба нагадати, що ми маємо особливий рід композиції,

Та покищо, таких відруків мало. А нові книжки про російську захланну політику на зовні, та хаос і терор в середині, освідомлюють світ, що Росія не є жадною демократичною державою, а такою деспотичною, якої ще в світі не було.

так звану „Аранжировку“ народної української пісні. Професор празького університету Зденек Неєдлий дає найвище признание цій ділянці нашого мистецтва й називає її „мистецтвом високим, оригінальним і самобутним“, що перевищує обробку народної пісні в інших народів. Пісня завше тягла до себе увагу наших композиторів і ми бачимо, що вже в інтермедіях до шкільних драм та трагедій XVII.—XVIII. ст. вона грає видатну роль і аранжується на хор, хоч дуже примітивно. А в творах батька новітньої української музики М. Лисенка (1842—1912) вона набирає рис значіння високохудожньої мистецької праці. З творами Лисенка утворюється в цій ділянці музики особливий „Лисенківський“ напрям, якого головною засадою є „український характер“ цілого, а за разом — „підголосочне“ голосовення, оперте на характері народному. До цього напрямку належать: прями співробітники Лисенка - Кошиць, Стеценко Яциевич, а далі Ф. Колесса, Барвінський, Людкевич, Ярославенко. Далі від цих засад та базуючись на загальному музичному ґрунті стоять Леонтович (1877-1910), Степовий (1880-1920) й Ступницький. До напрямку Леонтовича належить живучий в Америці М. Гайворонський.

Варто згадати тут і про негатиивне хоч і природне явище в нашій музиці, так звану „урбанізацію пісні“.

Українська напівінтелігенція, відірвавшись від народу, за відсутністю музичної освіти та смаку, з природного потягу до рідного, але незнання його, та з панської погорди до всього народнього, — спотворила українську пісню на нудно-солодакий, сентиментальний напівроманс з дешевою мелодією, перекинутою з народної, та можливістю легкого гітарного акомпаніменту. Ріжних впливів тут не обирається: є тут і польські, і німецькі, і російські, а кількість цього мотлоху необчислена. Шкідливість його полягає в тому, що він викривлює поняття „української музичної національності“, та дає в руки наших ворогів зброю для доказу нашої „національної неоригінальності“ та духовної нікчемності в самім широкім значінні слова. Пішним світом розцілює це сміття в творах комп. Давидовського („Кобзар“, „Бандура“, „Україна“ і т. п.). На Великій Україні все те має утерту назву „Давидовщини“ і кожний культурний чоловік, не тільки музикант, старанно поборює ту язву. На великий жаль вона перекинулася і в Америку і просякає і без того вбогий репертуар наших хорів. Виконавцям і диригентам варто звернути на це увагу.

Оперове українське мистецтво починається майже тоді, як і європейська (флорентійці, 1600 р.). Початок його треба шукати в інтермедіях до шкільних драм та містерій XVII ст. (Гаватович, Св. Дмитро Туптало, Л. Баранович й ін.). Згодом, в XVIII. ст. опери Бортнянського (Алкід, Квінт Фабій, Сокіл, Стратоніка), та Березовського (Демофон) виствляються уже по театрах Європи. й уявляють собою фахові оперові праці. Але говорять про їх український характер нема підстав. Правдива українська національна опера, перейшовши шлях дилетанщини через Гулака-Артемовського, Аркаса, Вахнянина, Вербівського, Ойчинського та Воробкевича, зразу стає на весь зріст у Лисенка в половині минулого століття. А нове покоління композиторів підняло її на верхи сучасності, висіли в оперове письмо всі новіші здобутки європейської музики. Треба багато місця для характеристики й перечислення творів музиків нової доби. Не бракує там і ріжних напрямків, включно по так званій модернізм (Лятошинський, Рудницький), але правдиву їх оцінку може дати тільки критика, а не історія.

Разом з оперою розвивається інтенсивно й наша інструментальна музика всіх родів від симфоній до камерних творів, та дрібних пєс. Ось так стоїть тепер справа з оперою та інструментальною музикою. Сучасний закордонний світ починає з нею погано знайомитись в концертах українських музик (Михайло, Рудницький в Європі, Придаткевич і Углицький в Америці). Що торкається хорового мистецтва, то й на Україні його прапор не схилявся ніколи. Україна була завше скарбницею хорового мистецтва. Ще дітописні свідчення про хоровий народний спів. „Студійський Устав“ Київської Печерської Лаври говорить про нього й піклється ним в XI. ст.; твори наших композиторів з XVII—XVIII. ст. на 4, 8, 12, 24, і 32 голоси, кажуть нам про його високу техніку; хори наших Братств зачаровують чужинців (Гербіні 1675 р., діакон Павло Аделський 1654 р.); російська Царська Капеля складала з українців, під управою українця Бортнянського дивує співом Гайдна й Бетговена у Відні 1769 р.; приватні капелі при дворах панів, гетьмана Розумовського, при церквах і катедрх співають найскладніші твори; знаменита Капеля Я. Калішевського, при церквах і катедрх співають найскладніші твори; знаменита Капеля Я. Калішевського (1840—1920) при Київській Софії вважається композитором П. Чайковським за найкращий в Європі хор, а Республіканська Українська Капеля проф. О. Кошиця в своїй світовій подорожі 1919—1924 рр. здивувала весь культурний світ своїм мистецтвом і принесла лаври триумфів як українській пісні так і українському народові. Тепер деякі з наших мистців працюють в Америці на славу української музики: Кошиць, Гайворонський, Рудницький, Придаткевич, Углицький, Голинський, Любка Колесса й інші.

Отже українська музика до цього часу мала завше в своїй підкладі творчість народу як ґрунт і дороговказ для українського національного напрямку (щоби бути музикою „українською“ по суті, а не територіально). Той сутонародний підклад, відігравши свою будівничу в давні часи, викликав і ренесанс української нації. Він теж запілідило й нове славне будуче української музики, яка вже приготувалась до нового орліного злету. Давши майстрів світової слави, вона чекає на свого месію.

(Кінець).

ОГЛЯДАЛИ ІСТОРІЧНИЙ ВАГОН З КОМПІСН

Не зважаючи на непогоду, понад сто тисяч берлінців пішло оглядати той славний вагон з Компісн, в якому було підписане в 1918 році прийняття аліантів з Німеччиною. Оглядачі складали при тому жертви на потреби армії крім вступу, що виносив 50 фенігів.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

НА РІЖНІ ТЕМИ

ПІДДЕРЖАВ?

Доносять з Югославії, що італійські жовніри масово віткують з грецького фронту в Альбанії та стараються добитися до Сербії.

Такі вістки наспівують зараз по вістках, що до Альбанії приїхав був сам Мусоліні, щоб роздати наново пригасаючий військовий запал.

Поїхав дуче назад до Італії, а його італійські льви дають драка до Сербії. Чи не ждали, що він лишиться з ними?

ЯК ВІН ІХ ПІДПАЛЮВАВ?

Через те, що цілу візиту Мусоліні до Альбанії держано в тайні, не можна тепер дізнатися, в який спосіб дуче старався підбхтати відвагу своїх львів.

Лишень догадатися можемо, як це він робив. На тиждень перед виїздом до Альбанії він говорив через радіо до італійців про невдачі в Альбанії й Африці. Всі замітили, що дуче відступив від своїх давніх звичаїв: не говорив, що потомки римлян переможуть увесь світ, але признавав невдачі, ті заперечували, що Італія покладається на себе, але покладає надію на німців. Такі вибрани вислови свого словника, як «тубравці» й гадя за-резервував для італійців, що не вірують у його перемогу.

Чи не поїхав він в Альбанію, щоб сказати ці слова італійським воїкам?

ЩЕ НЕ ЗЛОВИВ, А ВЖЕ СКУБЕ

На мурах у Римі розліплено великі афіші (оповістки) проти Злучених Держав. При токою до цієї кампанії, що йде рівнобіжно за кампанією прес, було ухвалено закон про пошуків-аренду, себто про допомогу для Англії.

Афіші заповідають, що Італія покарає Злучені Держави. Гм. Якби так дучеві та ще роги, тоб увесь світ перебив.

ДЕ ВОНИ?

Карл Брандт, бувший професор різниці господарки в берлінському університеті, а тепер економіст Інституту Розсліду Поживи при Стенфордському університеті в Каліфорнії, дає цікаві причинки до клепатливості для американців питання допомоги для голодуючих країн Європи.

Каже він у своїй статті в великому місячнику «Форен Аферс», що Німеччина заряджує поживою обережно. Зібравши поживу, уряд розділяє її з неменшою увагою. Найперше право до поживи має «воююча каста», Гештапо (тайна державна поліція) і партійні міліціонери. За ними йдуть фахові, а для війни доконче потрібні робітники. На другому кінці лінії стоять люди, що не можуть робити роботи, старі й хорі. На самому кінці: люди в домах божівільних, у концентраційних таборах і жиди.

Не знаю, чи така класифікація заохотить американців ців-слати поживу під заряд німецького уряду.

ЯК ЦЕ ПОПРАВИТИ?

Каже летун Чарлз Ліндберг, що американські газети стоять під впливом Англії.

Мовляв, вони дають перевагу англійським новинам, котрі поменшують перемоги німців, а підбільшують удачі англійців.

Людині, що має звязки з грошевитими людьми, не повинно так бути важко направити: Чому не заснувати газети, яка цього не робила би?

ХТОЖ ТОМУ ВИНЕН?

Іритується американські газети, що Ліндберг говорить

річи, які їм не подобаються. Звісно, іритується, бо знають, що словам Ліндберга прислухується багато людей.

Але хто газетам тут винен, що люди прислухуються Ліндбергові? Хто передовсім тому винуватий, що цього «літаючого дурня» зроблено героєм?

Пописувався раз перед македонським королем Александром, що завоював був майже весь тоді цивілізований світ, один-пер-тим, що кидав горошинами крізь маленьку дірочку. Король казав йому дати в нагороду мішок гороху.

Чи звертав би хто дуже увагу на Ліндберга, якби він писував димом оголошення для «Локі Страйк»?

КАПІТАЛІСТИЧНА АМЕРИКА І СОЦІАЛІСТИЧНА РОСІЯ

Тижневик «Тайм» оповідає про пригоди Петра й Івана Стефаніків, що виїхали з Канади до советського союзу. По цікавих пригодах добились вони до границь Сибіру.

«Чого ви приїхали сюди?» спиталися їх границна сторожа.

«Ми приїхали будувати соціалістичну державу», — відповіли Стефаніки.

Іх пушено до краю, але в найближчому більшому місті їх стали ближче допитуватися. «Чим ваш батько?» спиталися агенти Гепеу.

«Фармер», відповідає старший, і оповідає далі про свого батька в Америці: «Він має 160 акрів землі, 38 свиней, фармерське машинерію, 4 коні, 15 штук худоби».

«Ага», каже йому агент, «то ваш батько кулак». І посадили Петра й Івана в тюрму як обвинувачених за шпionaж.

Та доказів проти них не було й їх пушено на волю. Вони де-що ошадили гроша, продали свій американський фотографічний апарат і пустилися пішки через Сибір, переїхали до Китаю, мандрували Китаєм, добились до Індії, попали там у тюрму, але звідти добулись на волю й до Китаю, звідки мають надію дістатися назад до Америки.

Понад рік вони були в дорозі, повний пригод і небезпек. Ніщо й казати, що мали вони неодну нагоду й життя втратити. Однак це не оплатилися їм ці всі пригоди й невигоди добутих знанням?

НЕ БУВ СТРАШНИЙ?

Московські «Ізвестія» розписалися про московського царя Івана Грізного, що досі уважався вершок жорстокості й нещадності.

«Ізвестія» не перечать, що Іван Грізний був жорстокий. Часопис признає, що Іван хлопцем любив бавитися скидаючи з веж Кремля котів. Ставши царем, він залюбки справляв масові вбивства. Він у приступі люти убив свого сина.

Однак, це все для «Ізвестій» нічим. Мовляв, для оцінки Івана Грізного важливі його державні заслуги. За «Ізвестіями» дарують Грізному все.

Не знати, чи дочитаються люди між стрічками, до якого це все писання відноситься. Бо чейже не за царя з 16 століття тут іде справа... а за когось далеко ближчого до нас часом...

Тому й вся ця оборона Івана Лютого й все це величання його славним мусить підняти в читачів питання: Чи не діється щось в цьому царстві такого, чого ми звідси й не бачимо? Каже наш нарід: не каждь, там відай щось чути.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

«СТАРИ І МОЛОДИ».

Читаючи редакційну статтю «Свободи» з 17. березня ц. р. під заголовком «Піднести рівень громадського життя», здається, що до неї нема що додавати, так все ясно сказано. Стаття до певної міри оправдує старшу еміграцію, яка десятиліттями мусила сама вести громадську роботу, не маючи молодих сил, з університетським освітленням, яка тут моглаб двигнути нашу еміграцію на вищий рівень. Бо стара еміграція мала мало таких одиниць, які мали вище навчання. Народна робота спочивала головно на плечах таких людей, що в найкращому випадку мали по кілька гімназійних клас, а то й кілька клас народньої школи. Бувало часто і таке, що провід мусили надавати люди, які були зовсім неграмотні. Вони вивчалися так як вчили, деколи навіть зовсім добре.

Нині вже маємо значне число молоді, що покінчила університетські студії. Проте вона не оправдує вповні тих народніх надій, які покладала на них старша еміграція. Мало розходиться книжка з українським змістом, видана по-англійськи. Відносно мало молоді являється на різних відчитках. Замало інформацій напливає з боку цієї молоді до місцевої суто американської преси. Все це вина тої молоді, чи її певної частини.

Але, вирінає питання, чи це справді вина самої молоді? А може це вина старих, що не навчили молоді як слід? Каже приповідка, «яке дерево, такий клин, який батько, такий син». Інша приповідка говорить: «Нагинай галузку поки молода». Може старші не нагинали цієї галузку?

Ми маємо дійсно далеко більше молоді з університетською наукою, ніж її бачимо серед наших організацій. Та часто буває таке, що ми самі її відтворюємо. Дуже часто трапляється таке, що старші не хочуть молоді допустити до слова, до проводу. Мовляв, це молоді, не мають досвіду, не знають, як має бути. Зрештою, як це буде виглядати, коли старі будуть молодісві слухати? — Така навичка в старших, привезена сюди ще з старого краю.

А наслідки такого поступовання такі, що знеохочена молодіть зовсім відскакує від наших організацій і лише старших самими. На підтвердження цих слів кожний може сам знайти докази в своїй громадці. Ось тепер відбувались річні збори в різних наших організаціях. Скільки молоді ввійшло до урядів?

Якщо би бажало, щоб молоді справді йшла нашими слідами і ставала в ряди чи до проводу, наших різних інституцій, то мусимо ступнево заправити ту молоді, давати їй нагоду набирати досвіду провадити іншими. Нехай зпочатку молоді це робить під надзором старших. Але, нагоду керувати організацією вона таки мусить дістати, бо де дістане знання і досвіду? В інших школах вона набере іншого, наукового знання. Але орієнтуватися у своїх українських організаціях і в українським громадським життям вона мусить навчитись тут, серед нас, а не в високій школі. Щойно коли ми з свого боку зробимо все, щоб притягнути молоді, будемо мати право винувати молоді, як вона в чомусь не дописе і нас розчарує.

М. Горний, Шікаго, Іл.

СТАВЛЯЙТЕ В РАДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСИЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

3 ДНЯ

КОНЕЧНА ПОТРЕБА.

Під таким заголовком наше «Ди Юкраїнен Віклі» надрукувало 11 березня ц. р. редакційну статтю, порушуючи в ній одну з найважливіших у сучасну пору українських справ. Стаття звучить:

«Без огляду на це, на скільки оправданим є наше обурення на Велику Британію, за її сповидну рівнодушність до українських домагань волі, все-таки залишається сумний факт, що дотепер ми не зробили нічого, аби змінити цю рівнодушність на такий спосіб, щоб це вийшло на користь Україні. Наше небажання в цьому відношенні є найбільш яскраве в тім, що ми не зуміли дотепер закласти в Лондоні якогось репрезентативного українського комітету, або місця, за завданням добути там підтримку для української справи».

ЛОНДОН — ВАЖЛИЙ ЦЕНТР.

Далі говориться: «Коли ходять про війну і її будучі висліди, Лондон нині є фактично центром не лиш Великої Британії, але навіть Америки. Бо через ухвалення в конгресі «ліз-ленд» закону, Америка дефінітивно зобов'язалась помагати Британії в її військових зусиллях до кінця і можливого, що буде в тім відношенні слідувати за її провідництвом. Для того ініціатива, а певно й останнє слово в усіх військових справах лежатиме відтепер не так у Вашингтоні, як в Лондоні. Це, здається, в Лондоні американсько-англійські військові цілі накреслюються. Це в Лондоні, після вської правдоподібності, також формуються нині укладки, які наступить по англо-американській перемозі. З цієї причини кожна нація, мала і велика, багата і бідна, вільна, чи поневолена, бажаною перемогою для Британії, має там своїх представників і свою пресу, якої завданням є здобути підтримку від англо-американського світу для тої справи, яку вони заступають. Проте 45-мільйонна українська нація не має там зовсім свого представництва».

«БЮРО» — ОДИН ЧОЛОВІК.

«Там справді є мале українське бюро», продовжує згадана стаття, «і без сумніву, воно робить все, що може і що дозволяють йому його засоби. Та в ніякому разі це бюро не може рівнятися до тих урядів на вигнання, чи комітетів, чи місій, які позакладали там інші національності. Це є кричущим ситом, що такою є ситуація. А встакати

воно так є, і воно залежить від нас, американців українського походження, щось зробити в тій справі. Ми є в найкращій позиції це виконати. Бо разом з нашими канадійськими країнами нас є відповідне число і ми маємо відповідні ресурси створити правний заступаючий, авторитетний український репрезентативний комітет в Лондоні. Однак, чи ми це зробимо, чи ні, залежатиме це від того, скільки матеріальної підтримки ми захочемо жертвувати з наших кишень на вдерження такої місії. Ініціатива в тій справі, зрозуміло, лежить в Українським Конгресовім Комітеті в Америці».

ОБМЕЖЕНА ПОМІЧ.

Далі в тій статті говориться, що праця нашого комітету буде, безперечно, натрапляти на труднощі, бо Англія, яка не хоче в теперішню хвилину провокати Сталіна, буде обережно ставитись до праці цього комітету. «Встакати», говориться там, «нічого не може перешкодити Америці і Англії дати бодай мале «неофіційне» заохочення для справдливих українських аспірацій. Фактично, таке поступовання з їх боку лише скріпить значно їх власне відношення до Сталіна».

ПРАВИЛЬНИЙ ПІДХІД.

Думки висказані в наведеній статті є настільки правильні, що варт їх тут передрукувати й по українськи. Лондонський ґрунт українці все заведували, а описи нарікали, коли Лондон знавбував їх.

Правда, доривочно посилалося туди час до часу поодиноких представників, подібно до того бюро, що й нині там існує, а яке також складається з одного молодого чоловіка. Воно теж розпоряджає мізерними фондами. Майже з правили тим людям не давано ні належних матеріальних засобів, потрібних для такої важкої роботи, ні моральної підтримки з боку широкого загалу, чи бодай якихось кількох сильних організацій. Не давано також інструкцій в справах активної політики, тільки обмежувало їх політику до декларативних «погроз», мовляв, «ми ніколи не погодимось».

Найвища пора, щоб ми в тій справі щось ґрунтовно почали. Сповнення цієї історичної місії лежить у першу чергу на нас, людях українського походження, живучих у західній півкулі, чи на еміграції в інших краях, належачих до англо-саксонського політичного табору.

З РЕЙДУ БРИТАЙЦІВ НА ЛЬОФОТИ. Англійські жовніри випускають з бочок припаси грану, щоб ви не понав у руки німців, котрі його вживають для виробу вибухових матеріял.

ШІКАГОВСЬКА ХРОНІКА

подає Степан Куропас.

Шкільні дентистичні клініки покликано до життя в нашому місті. Причиною того зарядження є це, що при наборі рекрута показалося, що найбільший відсоток непридатних до військової служби становлять ті, яких зуби не є в порядку. Таких рекрутів є аж 17%. Тому, що здорові людини залежать від добрих зубів, завданням яких є добре пережування поживи, то тих, яких зуби не є в доброму стані, вважається за неспосібних до твердої військової служби. Бо ходить тут не лише про зуби, як показалося при перегляді шкільної дівчини. Стверджено, що 80 відсотків дітей в публичних школах мають зіпсовані зуби, та що великий відсоток тих дітей терпить в наслідок зубних ушкоджень на недуги серця, шлунка, нестерпності й інші недомогання тілесних органів. А всі ці недомогання виступлять повною парою щойно тоді, коли людина дозріє. Причиною лихого стану зубів у дітей і рекрутів не є дієта, як можна було догадуватися, а недобра гігієна устної ями і зубів, коротко сказати замало уживання щітки до зубів.

Що до старших людей, то Конвенція Дентистів, що відбулася для 17. лютого в Шікаго, ствердила, що причиною їхнього лихого стану зубів була депресія. Люде просто не мали грошей на регулярні направи чи оглядини зубів. А не маючи грошей, мусили зуби виривати, щоб не терпіти болю.

Литовський День Незалежності святкувала литовська громада нашого міста виймово дуже вчисто. Минувалими роками літоці були поділені на дві групи: націоналістів-каатоликів і соціалістів. Цього року зійшлися разом, щоб по 22 роках литовської незалежності відсвяткувати нову трагедію Литви. Молилися цього року литовці у всіх 15 литовських костелах, молилися гарячо і взивали поміч не лише по костелах, але і бенкетах і публичних зборах, що відбулися з нагоди Дня Незалежності Литви. На великому зібранню литовських патріотів в аудиторії «Ріті Бор» промовляв литовський конзуль Петро Давзвардіс, який далі ще урядувє. Він говорив, що хоч на хвилину зникла маленька Литва з карти Європи, ось та Литва, що нікому не шкодила і своєю величчю не могла бути пострахом для нікого, то жиють не литовці, які знова в слушний час висвободять край свій з неволі, в яку він по 22-літній свободі понав.

Шікаго є містом конвенцій. Лежить воно у вигідному положенні до ґрунтовних комунікаційним отриманням на всі сторони Злучених Держав. В минулому році відбулося тут 830 ріжних конвенцій, в яких участь взяло один мільон 80 тисяч делегатів. Делегати стратили в Шікаго на прохарчовання і готелі 60 мільонів доларів. А цього року в місяці січні відбулося у нас вже 111 конвенцій.

Таке велике число конвенцій відбулося у нашому місті не тому, що люде полюбили

Шікаго. Щоби дістати ріжного рода конвенції і вистави до Шікаго, то «Шікаго Асоційшен оф Камерс» мало окремих агентів, що проїхали 94,125 миль потягом, автом чи літаком, щоби дістати конвенційний бізнес до міста. Минулого року протрачено 48,000 доларів на ріжного роду відвідини згаданих агентів у ріжних впливових осіб чи секретарів товариств, на це лише, щоб в будучности колись дістати їх конвенції до Шікаго. Але такі витрати оплачуються, бо як обчислюють статистичні знанці, за кожних 88 центів таких витрат приноситься містови 1,000 доларів конвенційних витрат чи там конвенційного бізнесу. З цієї тисячки 200 доларів дістануть готелі, а решту інші торговельні підприємства.

ЧЕРЕЗ ПОДАТКИ — ВАНДРУЮТЬ

ГРІНИЧ (Масачусетс). — Стейт Масачусетс, головно та частина, що граничить з Вестчестер Кавіті, стейту Нью Йорк, користує з того, що в Нью Йорку є вищі стейтові податки. Багато людей з ньюйорського стейту випродують свої маєтки і переносяться до стейту Конетикат, бо там менші податки.

КИТАЙ ЖДЕ НА ЛІТАКИ 3 АМЕРИКИ

ЧУНГКІНГ. — Ченг Кай-шек заявив, що він готовий розпочати велику офензиву проти Японії, а тільки ще жде на більшу кількість літаків з Америки.

ЛІТАК ПОСЕРЕД НУ ЙОРКУ

НЬО-ЙОРК. — З нагоди «летунського летатського тижня» техніки авіаційної фабрики Куртіса спровадили окремі частини боевого літака на Таймс Сквер, в самім серпі Нью Йорку і за чотири години його цікавито зложили. Цьому придивлялась сто тисяч осіб.

ГЮ ДЕ МОПАСАН

— це найгеніальніший оповідач, якого знає новітня література всього світу.

— пише д-р Остап Грицай у передмові до збірки перекладів оповідань цього автора під наголовком:

НА ВОДІ

Як каже самий автор про свій твір, автор відпочивав по Середземному морі та підчас її занепаду щодня все, що бачив і думав. Хоча автор каже, що він бачив море, сонце, хмари й скелі, але він бачив і людей і знає про них оповісти так, як ніхто інший не може.

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

МОНТ-ОРІОЛЬ

найкращий роман ГЮ ДЕ МОПАСАНА, котрого загально признають великим в історії літератури всього людства.

Повість повна ріжних постатей. Читач пізнає паризького Дон Хуана, що вважє своїм природним правом зводити кожну гарну жінку й покидати її; практичного купця, що знає лише реальний життєвий інтерес; французьких мужиків; ріжні напів смішні, напів злочинні типи.

Хто хоче пізнати французький народ, най читє що повість.

ЦІНА 2 ТОМІВ 1 ДОЛЯРА.

Шість замовлення до: «СВОБОДА» 81-83 GRAND STREET, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НАДЗВИЧАЙНА ОФЕРТА

За три томи оповідань Гю де Мопасана: 1) НА ВОДІ; 2) МОНТ-ОРІОЛЬ (у двох томах) лише 1 долар 25 центів.

Р. КІПЛІНГ

у своїй прецікавій повісті

БРАТИ МОУГЛІ

оповідає про те, як молодий хлопець виріс серед вокив у диких нетрах і вичинив звичайних звірів джунґлів. З багатьма ілюстраціями.

Ціна 50 центів.

«СВОБОДА»

81-83 Grand Street

P. O. Box 346

Jersey City, N. J.

В. Сімович.

ВУК КАРАДЖІЧ

Дня 8 листопада 1787 року, що це була граматики церковно-у південній сербській місцевості слов'янської мови, це на-випадок прийшов на світ родної української. І Мразови-великий сербський грамастик і він назвав свою граматику не реформатор сербської писемності, а — словено-мешинської мови. Вук Кара-сербською, на подоби того, як джич. Із цього приводу тому у нас аж до кінця XVIII ст. чотири роки, коли то минало і не знали ту мову, що 50 років від його народження, не писали книжки — словен-сербські вчені кола владіли владіли величаві свідкувати у столи-мі Югославії, в Београді, та в містечку Лозниці, де Караджі-чені доводилися ставити пер-ші свої самостійні кроки. Святкування розклали на три дні і сполучили їх із виклада-ми про Караджича і його за-слуги для сербського народу, з виставами в театрі, концер-тами, з провідниками Трішча та з відкриттям т. зв. „Вукового Дому Культури“ в Лозниці. У святі взяли участь універси-тетські професори, представ-ники міністерства освіти, мистці й т. д. Було це всена-ціональне й державне свято — про яке ніхтоб не подумав у тих часах, коли жив і працю-вав Вук Караджич.

Алеж бо, й Вукові заслуги для сербського народу незви-чайно великі. Хоч серби вибо-рили собі були в тих часах де-яку незалежність від Туреч-чини, мали вже від 1817 р. свого власного князя, Миколу Обреновича, то на письмен-ницькому полі панував вели-кий заколот, по школах учи-ли не народною сербською мовою, а — мешинною з сербських, церковнослов'ян-ських, а то й російських слів, і користи з цієї науки для на-роду було небагато. Для нау-ки тієї мовної мешини вжи-вали граматики, що її написав серб Мразович, на основі старшої граматики нашого вченого Мелетія Смотрицько-го (1578—1633). Алеж відомо,

шим і латинським українцям, прийняти народно-мову для свого писемства. Алеж між своїми Караджич не відраз-добби собі прихильників. А вже такі найбільше виступав проти Вука сербський право-славний митрополит Степан Стратимірович (1757—1836), що сам же займався грама-тичними справами, викладав із сербської мови грецькі слова, алеж понавляв проти чисто на-родної мови.

Та це не так сама народна мова козла в очі Стратиміро-вича і його однодумців, як правове, що його придумав Караджич для своєї першої збірки пісень (1814) та пер-шої граматики живої народ-ної мови для шкіл. Був це правове цілком фонетичний, себто, Караджич уживав ті-ліки такі знаки, що відповіда-ють звукам, які в мові є; від-кидав із церковної азбуки всі ті букви, для яких сербська мова звуків не мала, а для тих звуків, що їх церковно-сло-винська мова не мала, чи при-думував нові знаки, чи вгри-бував давно забуті, до того з латинської азбуки запозичив, поновивши значки я, ю, й поганю відібрав насправу Церкві, що наріз чим далі, тим менше розуміли ту мо-ву, яку вживають у церковних книгах, і буде від Церкви від-ходити. Алеж минав якийсь час, і всі такі думки підпали народна мова запанувала в писемстві і в нас і в Сербії.

А ту цілу боротьбу вінніс на своїх плечах Вук Караджич, беззастережний прихильник народної мови в писемстві. Правда, у своїй праці він на-ходив підтримку, алеж — у чу-жих. Одним із таких великих його прихильників був сла-вий слов'янський грамастик Ер-ней Вартоломей Колітар (1780—1844), сам основник пись-менницької слов'янської мови, вчений, що захоплювався на-родними мовами, виступав про-ти мовної мешини й дора-джував усім слов'янам, між ін-

шом і латинським українцям, своїй творчості, а вчені зай-малися дослідом над нею. Не диво, що сербські народні пі-сні, головні пісні про бої сер-бів з турками, які Караджич видав у Відні (нове видання 1841—1849), зацікавила всіх учених-народознавців сходу й заходу Європи. Пісні ці по-явилися незалежно у перекладі на всі європейські мови, і про сербів, про їх минуле й того-часне становище, заговорили із великим спочуттям для їх долі та з великим признанням у-весь культурний світ. Таке са-ме вражіння викликали видані Караджичем народні сербські приповідки (1836), і головні словниці сербської народ-ної мови (почав друкуватися ще 1818, р.), що виявляли ве-личезні скарги тієї мови, не-звичайні тодішнім ученим, і письменникам. Таке саме ба-гатство народної сербської мови виявляв Караджич пе-рекладом Нового Заповіту (1847), за який довелось йому багато натерпітися від митро-полита і взагалі від противни-ків, а який й досі вважають за зразковий, дарма що від часів Караджича появилося вже декілька перекладів Свя-того Письма на сербську мову.

Додати слід, що всі ці ви-дання були сполучені з неа-би-якими труднощами. Кара-джич, селянський син, само-учка, що покінчив (хоч і добре) ли-ше початкову школу й тільки самотужки поповняв своє знання, людина, що ніколи ні-де довго не загірла місяця, ти-лячишся по всіх землях, засе-лених сербо-хорватським на-родом, алеж порозділюваних у тих часах кордонами різних держав, чоловік, що тяжко за-робляв на життя, міняючи раз-у-раз свої фахи, — той Ка-раджич видавав усі ці праці під своїм власним доглядом, часто не доідаючи та залиша-ючи свою родину в холоді й голоді. Алеж початого діла ні-коли не кидав, ішов певними кроками вперед, аж до — пов-ної перемоги! Вмираючи в 77-році життя на чужині (24 січ-ня 1864, р. у Відні), він міг сказати собі з чистим серцем, що на поді бою за святе діло залишився переможцем.

Караджичева праця полиши-ла свій нестертий слід не тільки в сербському народі, а — скрізь. Мав він не-аби-який вплив і на наше національне відродження, н. пр., у Галичи-ні. Свою працю взувала „Руська Трішча“ на Караджі-чевій діяльності: народна мо-ва „Руська Дністрові“ й її фонетичний правове — це відгук Караджичевої реформи. Захоплювався ділом Кара-джича й наші полтавсько-хар-ківські письменники, високо цінивши його Шевченко. Серб-ські народні пісні, що їх світо-ві відкрив Караджич, перекла-дали в нас уже в 30. рр. XIX ст. (надруковані вони вже й у „Русалці“), а в 1876. рр. ви-дав у Києві поважний їх вибір, у гарному перекладі, цілою книжкою, відомий поет Ми-хайло Старицький (1840—

1904) та ще чистий дохід із книжки призначив на „ко-ристь братів-славян“ (з наго-ди повстання в Боснії й Гер-цеговині). Тоді, в 70. рр. XIX ст., Караджичівський правове мав великий вплив і на украї-нських наддніпрянських діячів і письменників, і на цьому взо-рував свій правове Драгома-нів (т. зв. „драгоманівка“). Той правове почали бути і в нас перебрали деякі пись-менники (Франко, Павлик), та вчені (Огоновський, Степан Смал-Стоцький, Верхрат-ський) для своїх мовознавчих праць, алеж, із різних причин, він не прийняв. Але й основна думка нашого сучасного пра-вопису захоплена Кулішем та-ки з Караджича.

Маючи все це на увазі, та ще те, що Вукова боротьба виявляє так багато подоби-стей із нашою боротьбою — ми, українці, повинні теж зга-дати великого серба теплі-словом, дарма що сучасне по-коління сербів не-то що не ці-кавиться нашим національним життям, але, здебільша, ста-виться вороже до всіх наших національних почувань і ви-звольних змагань.

НАЦІСТИ ЗАПОВІДАЮТЬ СУД НАД ЖИДАМИ

ВІСН. — Виявлено, що за-раз-по скінченню цієї війни на-цісти зачнуть велику „судову розправу“, якою будуть нама-гатись показати, що існував „масонсько-жидівський заго-

ЛЮБОРАДСЬКІ

це наголовок давньої, але ще зовсім не перестарілої повісті відомого українського письменника

АНАТОЛЯ СВИДНИЦЬКОГО

що малює гарно й яскраво життя української священної сім'ї на Подолі в 60-тих роках минулого століття, коли це духовенство переживало переломні часи.

Перед очима читача письменник розкриває малюнки старого, простого побуту сільського духовенства, його близькі взаємини з народом, а поруч цього малює, як перестарілі вже тоді форми життя повільно розкладаються, а на їх місце виростають нові.

Перед читачем встають як живі картини тодішнього родино-го, суспільного, шкільного й бураского побуту.

Є не одна з найкращих повістей українського письменства, один з тих творів, про котрі можна сказати, що хто їх не знає, той не знає української літератури.

ЦІНА ПРИМІРНИКА В ТВЕРДІЙ ОПРАВІ І ДОЛЯРА.

Замовлення слати до:

“SVOBODA”

81-83 Grand St., (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

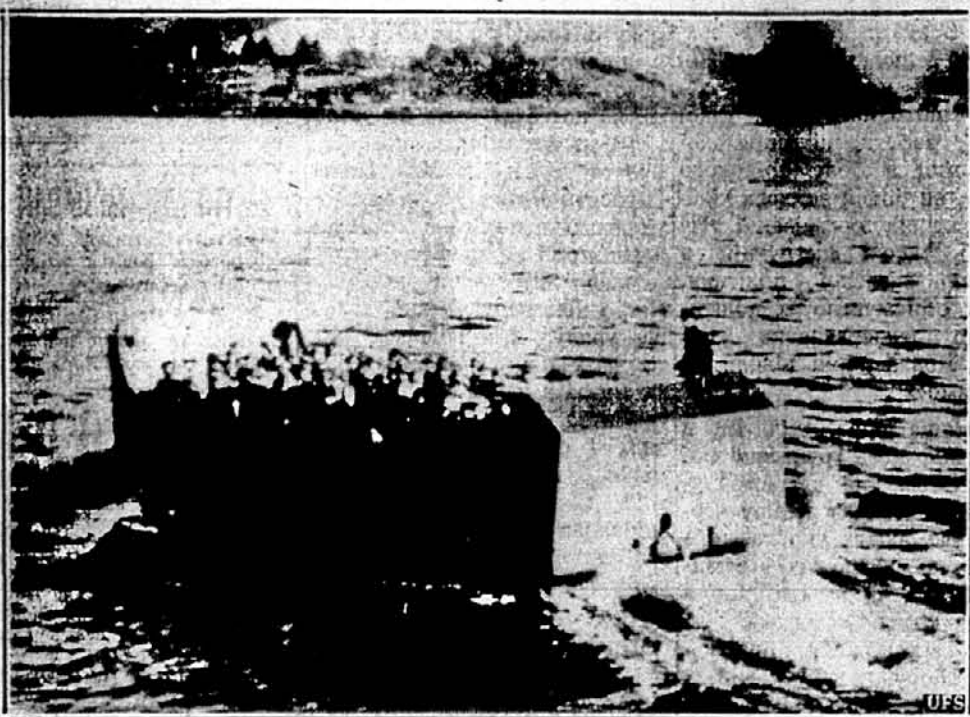
НЕМА ЗАСТУПНИКА

Ніщо, тільки час може вдосконалити й закріпити посмертну службу; на роки обслуги нема заступника.

Що ми були діяльними в нашій зап-но ще від 1900 року, це є рід першоряд-ної ваги. Організація з меншим досвідом не може мати під собою такого певного ґрунту.

STEPHEN J. JEWUSIAK & SON FUNERAL DIRECTORS

77 Morris St., Jersey City 34 E. 25th St., Bayonne
Phone: Bergen 4-5989 Bayonne 3-0540

БРИТИСЬКА ІНВАЗІЙНА БАРЖА. Ця світлина, переслана радіом з Лондону, по-казує ново придуману британцями баржу для воєнних поїздів через невеликі вод-ні простори. Британія вжила вперше таких барж при нападі на норвезькі остро-ви Лівфоти. На одну баржу всаджують 50 озброєних людей. Перед баржою має ставити захорону з дірами для 18 машинних криків.

ТАРЗАН, Ч. 260. Безборонна.

THE SCENT OF BLOOD STIRRED THE INBORN SAVAGERY OF THE LITTLE LION. IT SPRANG AT TOMMY.

Одно з лівинят задраснуло Тома; зашпало кров. Від то-го в нього розбудились ди-кі інстинкти і воно кинулось на Тома.

—MEANWHILE THE WILD GIRL REMAINED IN THE TREE. HERE TARZAN HAD TIED HER SO SHE COULD NOT HANDICAP HIS SEARCH FOR TOMMY.

Тимчасом дика дівчина залиша-лась далі на дереві, на яким Тарзан прив'язав її до гаузи, щоб вона не перешкоджала йому в розшуках за Томом.

AS THE STORM ENDED, SHE WAS STILL STRUGGLING TO FREE HERSELF, HER HEART BURNING WITH RAGE AGAINST THE WHITE GIANT.

Як буря проминула вона ще далі змагалась, щоб увільни-тись. Її серце кипіло від гніву, який вона мала до цього бі-лого всантін.

AND IN THIS HELPLESS POSITION SHE WAS DISCOVERED BY FOUR BUTAWAS, HER SWORN ENEMIES!

І якраз у такій позиції відкрили її чотири батавські воїни. А це ба-тавці від багатьох літ були її за-присяженими ворогами, що читали на її смерть.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛЬФІЮ й околиці

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS.,
PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛІЙ ПОХОРОН з цією препа-рацією, двома ятками, краватом, бальзамуванням, вжи-ванням Похоронного Дому і т. д.

Все, чого треба, з наймком оди-ня й належностей за церковну відправу й цвинтар.
S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Обслуга шпра і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Piala):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребам по ціні так низькій як \$150
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОД-
НОГО СОЮЗУ, А ТИМ-
САМИМ СТАВИТЕ СПІВ-
ВЛАСНИКОМ ШІСТЬ МІЛ-
ОНОВОГО МАСТКУ ЦЕЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХА-
ТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ
ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

КАСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА ЛЮТИЙ 1942 РОКУ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1. 320.36	165. 62.77	334. 347.61	399. 44.67	в. 338 Тиханчик Йосиф	1,000.00	в. 349 Поточук Лука	500.00
2. 191.20	165. 62.77	335. 347.61	400. 44.67	в. 361 Кіа Катерина	1,000.00	в. 379 Кузальський Іван	500.00
3. 191.20	165. 62.77	336. 347.61	401. 44.67	в. 444 Камуша Фридрих	500.00		
4. 191.20	165. 62.77	337. 347.61	402. 44.67				
5. 191.20	165. 62.77	338. 347.61	403. 44.67				
6. 191.20	165. 62.77	339. 347.61	404. 44.67				
7. 191.20	165. 62.77	340. 347.61	405. 44.67				
8. 191.20	165. 62.77	341. 347.61	406. 44.67				
9. 191.20	165. 62.77	342. 347.61	407. 44.67				
10. 191.20	165. 62.77	343. 347.61	408. 44.67				
11. 191.20	165. 62.77	344. 347.61	409. 44.67				
12. 191.20	165. 62.77	345. 347.61	410. 44.67				
13. 191.20	165. 62.77	346. 347.61	411. 44.67				
14. 191.20	165. 62.77	347. 347.61	412. 44.67				
15. 191.20	165. 62.77	348. 347.61	413. 44.67				
16. 191.20	165. 62.77	349. 347.61	414. 44.67				
17. 191.20	165. 62.77	350. 347.61	415. 44.67				
18. 191.20	165. 62.77	351. 347.61	416. 44.67				
19. 191.20	165. 62.77	352. 347.61	417. 44.67				
20. 191.20	165. 62.77	353. 347.61	418. 44.67				
21. 191.20	165. 62.77	354. 347.61	419. 44.67				
22. 191.20	165. 62.77	355. 347.61	420. 44.67				
23. 191.20	165. 62.77	356. 347.61	421. 44.67				
24. 191.20	165. 62.77	357. 347.61	422. 44.67				
25. 191.20	165. 62.77	358. 347.61	423. 44.67				
26. 191.20	165. 62.77	359. 347.61	424. 44.67				
27. 191.20	165. 62.77	360. 347.61	425. 44.67				
28. 191.20	165. 62.77	361. 347.61	426. 44.67				
29. 191.20	165. 62.77	362. 347.61	427. 44.67				
30. 191.20	165. 62.77	363. 347.61	428. 44.67				
31. 191.20	165. 62.77	364. 347.61	429. 44.67				
32. 191.20	165. 62.77	365. 347.61	430. 44.67				
33. 191.20	165. 62.77	366. 347.61	431. 44.67				
34. 191.20	165. 62.77	367. 347.61	432. 44.67				
35. 191.20	165. 62.77	368. 347.61	433. 44.67				
36. 191.20	165. 62.77	369. 347.61	434. 44.67				
37. 191.20	165. 62.77	370. 347.61	435. 44.67				
38. 191.20	165. 62.77	371. 347.61	436. 44.67				
39. 191.20	165. 62.77	372. 347.61	437. 44.67				
40. 191.20	165. 62.77	373. 347.61	438. 44.67				
41. 191.20	165. 62.77	374. 347.61	439. 44.67				
42. 191.20	165. 62.77	375. 347.61	440. 44.67				
43. 191.20	165. 62.77	376. 347.61	441. 44.67				
44. 191.20	165. 62.77	377. 347.61	442. 44.67				
45. 191.20	165. 62.77	378. 347.61	443. 44.67				
46. 191.20	165. 62.77	379. 347.61	444. 44.67				
47. 191.20	165. 62.77	380. 347.61	445. 44.67				
48. 191.20	165. 62.77	381. 347.61	446. 44.67				
49. 191.20	165. 62.77	382. 347.61	447. 44.67				
50. 191.20	165. 62.77	383. 347.61	448. 44.67				
51. 191.20	165. 62.77	384. 347.61	449. 44.67				
52. 191.20	165. 62.77	385. 347.61	450. 44.67				
53. 191.20	165. 62.77	386. 347.61	451. 44.67				
54. 191.20	165. 62.77	387. 347.61	452. 44.67				
55. 191.20	165. 62.77	388. 347.61	453. 44.67				
56. 191.20	165. 62.77	389. 347.61	454. 44.67				
57. 191.20	165. 62.77	390. 347.61	455. 44.67				
58. 191.20	165. 62.77	391. 347.61	456. 44.67				
59. 191.20	165. 62.77	392. 347.61	457. 44.67				
60. 191.20	165. 62.77	393. 347.61	458. 44.67				
61. 191.20	165. 62.77	394. 347.61	459. 44.67				
62. 191.20	165. 62.77	395. 347.61	460. 44.67				
63. 191.20	165. 62.77	396. 347.61	461. 44.67				
64. 191.20	165. 62.77	397. 347.61	462. 44.67				
65. 191.20	165. 62.77	398. 347.61	463. 44.67				
66. 191.20	165. 62.77	399. 347.61	464. 44.67				
67. 191.20	165. 62.77	400. 347.61	465. 44.67				
68. 191.20	165. 62.77	401. 347.61	466. 44.67				
69. 191.20	165. 62.77	402. 347.61	467. 44.67				
70. 191.20	165. 62.77	403. 347.61	468. 44.67				
71. 191.20	165. 62.77	404. 347.61	469. 44.67				
72. 191.20	165. 62.77	405. 347.61	470. 44.67				
73. 191.20	165. 62.77	406. 347.61	471. 44.67				
74. 191.20	165. 62.77	407. 347.61	472. 44.67				
75. 191.20	165. 62.77	408. 347.61	473. 44.67				
76. 191.20	165. 62.77	409. 347.61	474. 44.67				
77. 191.20	165. 62.77	410. 347.61	475. 44.67				
78. 191.20	165. 62.77	411. 347.61	476. 44.67				
79. 191.20	165. 62.77	412. 347.61	477. 44.67				
80. 191.20	165. 62.77	413. 347.61	478. 44.67				
81. 191.20	165. 62.77	414. 347.61	479. 44.67				
82. 191.20	165. 62.77	415. 347.61	480. 44.67				
83. 191.20	165. 62.77	416. 347.61	481. 44.67				
84. 191.20	165. 62.77	417. 347.61	482. 44.67				
85. 191.20	165. 62.77	418. 347.61	483. 44.67				
86. 191.20	165. 62.77	419. 347.61	484. 44.67				
87. 191.20	165. 62.77	420. 347.61	485. 44.67				
88. 191.20	165. 62.77	421. 347.61	486. 44.67				
89. 191.20	165. 62.77	422. 347.61	487. 44.67				
90. 191.20	165. 62.77	423. 347.61	488. 44.67				
91. 191.20	165. 62.77	424. 347.61	489. 44.67				
92. 191.20	165. 62.77	425. 347.61	490. 44.67				
93. 191.20	165. 62.77	426. 347.61	491. 44.67				
94. 191.20	165. 62.77	427. 347.61	492. 44.67				
95. 191.20	165. 62.77	428. 347.61	493. 44.67				
96. 191.20	165. 62.77	429. 347.61	494. 44.67				
97. 191.20	165. 62.77	430. 347.61	495. 44.67				
98. 191.20	165. 62.77	431. 347.61	496. 44.67				
99. 191.20	165. 62.77	432. 347.61	497. 44.67				
100. 191.20	165. 62.77	433. 347.61	498. 44.67				
101. 191.20	165. 62.77	434. 347.61	499. 44.67				
102. 191.20	165. 62.77	435. 347.61	500. 44.67				
103. 191.20	165. 62.77	436. 347.61	501. 44.67				
104. 191.20	165. 62.77	437. 347.61	502. 44.67				
105. 191.20	165. 62.77	438. 347.61	503. 44.67				
106. 191.20	165. 62.77	439. 347.61	504. 44.67				
107. 191.20	165. 62.77	440. 347.61	505. 44.67				
108. 191.20	165. 62.77	441. 347.61	506. 44.67				
109. 191.20	165. 62.77	442. 347.61	507. 44.67				
110. 191.20	165. 62.77	443. 347.61	508. 44.67				
111. 191.20	165. 62.77	444. 347.61	509. 44.67				
112. 191.20	165. 62.77	445. 347.61	510. 44.67				
113. 191.20	165. 62.77	446. 347.61	511. 44.67				
114. 191.20	165. 62.77	447. 347.61	512. 44.67				
115. 191.20	165. 62.77	448. 347.61	513. 44.67				
116. 191.20	165. 62.77	449. 347.61	514. 44.67				
117. 191.20	165. 62.77	450. 347.61	515. 44.67				
118. 191.20	165. 62.77	451. 347.61	516. 44.67				
119. 191.20	165. 62.77	452. 347.61	517. 44.67				
120. 191.20	165. 62.77	453. 347.61	518. 44.67				
121. 191.20	165. 62.77	454. 347.61	519. 44.67				
122. 191.20	165. 62.77	455. 347.61	520. 44.67				
123. 191.20	165. 62.77	456. 347.61	521. 44.67				
124. 191.20	165. 62.77	457. 347.61	522. 44.67				
125. 191.20	165. 62.77	458. 347.61	523. 44.67				
126. 191.20	165. 62.77	459. 347.61	524. 44.67				
127. 191.20	165. 62.77	460. 347.61	525. 44.67				
128. 191.20	165. 62.77	461. 347.61	526. 44.67				
129. 191.20	165. 62.77	462. 347.61	527. 44.67				
130. 191.20	165. 62.77	463. 347.61	528. 44.67				
131. 191.20	165. 62.77	464. 347.61	529. 44.67				
132. 191.20	165. 62.77	465. 347.61	530. 44.67				
133. 191.20	165. 62.77	466. 347.61	531. 44.67				
134. 191.20	165. 62.77	467. 347.61	532. 44.67				
135. 191.20	165. 62.77	468. 347.61	533. 44.67				
136. 191.20	165. 62.77	469. 347.61	534. 44.67				
137. 191.20	165. 62.77	470. 347.61	535. 44.67				
138. 191.20	165. 62.77	471. 347.61	536. 44.67				
139. 191.20	165. 62.77	472. 347.61	537. 44.67				
140. 191.20	165. 62.77	473. 347.61	538. 44.67				
141. 191.20	165. 62.77	474. 347.61	539. 44.67				
142. 191.20	165. 62.77	475. 347.61	540. 44.67				
143. 191.20	165. 62.77	476. 347.61	541. 44.67				
144. 191.20	165. 62.77	477. 347.61	542. 44.67				
145. 191.20	165. 62.77	478. 347.61	543. 44.67				
146. 191.20	165. 62.77	479. 347.61	544. 44.67				
147. 191.20	165. 62.77	480. 347.61	545. 44.67				
148. 191.20	165. 62.77	481. 347.61	546				

